

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/87/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124208064
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5124208064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa (osoba oprávnená na výživné, plnoletý syn): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom mesto C., t.č. bytom XXX XX D. X, zastúpeného splnomocneným zástupcom: PARABOLA, občianske združenie, so sídlom Horný val 8/17, 010 01 Žilina, IČO: 37 981 366, proti osobe povinnej na výživné (matka): E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom mesto C., t.č. bytom G. XX, XXX XX C., o určenie výživného, o odvolaní osoby povinnej z výživného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 54Pc/38/2024-286 zo dňa 14. mája 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o výživnom a zameškanom výživnom v spojení so závislým výrokom o trovách prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom uložil povinnosť matke prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 170 Eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa s účinnosťou od 01.09.2024. Podľa v poradí druhého výroku zameškané výživné za obdobie od 1.9.2024 do 31.5.2025 vo výške 1.530 Eur je matka povinná zaplatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach po 40 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. V poradí tretím výrokom vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí štvrtým výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dňa 16.07.2024 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti matke platiť mu výživné v sume 250,- Eur mesačne s účinnosťou od 25.07.2024 a jeho odôvodnenie, na obsah vyjadrenia matky (povinnej na výživné), ktorá požadovanú výšku výživného považovala za neadekvátnu jej príjmu a životnej úrovni a namietala určenie výživného v rozpore s dobrými mravmi, na vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením listinných dôkazov a z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie § 62 ods. 1, 2 a 5, § 75, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Okresný súd konštatoval, že z oznámenia o narodení navrhovateľa vyplýva, že otec nie je uvedený, ako matka je zapísaná E. B., H. G., nar. XX.XX.XXXX.

4. Mal za zistené, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 2Pc/11/2020-53 zo dňa 13.01.2022 bola určená vyživovacia povinnosť matky na v tom čase už plnoletého syna 150,- Eur mesačne s účinnosťou od 25.11.2020 a povinnosť splatiť nedoplatok na výživnom. O odvolaní matky proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 6CoP/7/2023-92 zo dňa 28.02.2023 odvolanie matky odmietol.

5. Ďalej zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 41Pc/8/2022-171 zo dňa 28.10.2024 bola znížená vyživovacia povinnosť navrhovateľky (v tom konaní matky, pozn. krajského súdu) na sumu 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 03.01.2023, pričom o podanom odvolaní osoby oprávnenej na výživné nebolo ešte právoplatne rozhodnuté.

6. Okresný súd poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do času, kým nie sú schopné samé sa živiť.

7. V prejednávanej veci mal preukázané, že vyživovacia povinnosť matky bola zrušená k 31.12.2023 rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 9Pc/34/2023-66 zo dňa 18.12.2023, a to z dôvodu, že ukončil štúdium na strednej škole, v ďalšom štúdiu v tom čase nepokračoval, teda nadobudol schopnosť samostatne sa živiť.

8. Z Rozhodnutia o prijatí na štúdium I. E. G. B. G. G., J. K. B., L. M. N., zo dňa 09.07.2024, mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ bol prijatý od akademického roku 2024/2025 na dennú formu bakalárskeho štúdia a podľa potvrdenia o štúdiu uvedenej školy je študentom od 06.09.2024, forma štúdia denná.

9. Okresný súd konštatoval, že došlo k tzv. obnoveniu vyživovacej povinnosti (elasticite), teda po tom, čo navrhovateľ nadobudol schopnosť samostatne sa živiť, v dôsledku prijatia na dennú formu štúdia na vysokej škole, túto schopnosť opätovne stratil. Obnovenie vyživovacej povinnosti sa týkalo v danom prípade len matky navrhovateľa, nakoľko otec v rodnom liste nie je uvedený.

10. Pokiaľ matka určenie vyživovacej povinnosti namietala z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, tak okresný súd skúmal existenciu tohto rozporu, nakoľko v prípade jeho existencie nie je možné výživné priznať (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine). Z písomných podaní tak navrhovateľa, ako aj matky, rovnako z ich vyjadrení na pojednávaní vyplývalo, že vzťahy medzi nimi, ako aj ostatnými príbuznými, sú dlhodobo narušené. Navrhovateľ udával nezáujem matky o jeho osobu, neprispievanie na jeho výživu od roku 2016, matka uvádzala, že ju syn zapiera, falošne vypovedá, klame, a to na popud G. (brat matky). Okresný súd zo strany oprávneného na výživné nezistil hrubé neslušné správanie voči matke, resp. iné konanie, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Nemožnosť aplikácie § 75 ods. 2 Zákona o rodine podľa okresného súdu vyplývala aj zo skutočnosti, že samotná matka navrhla vyživovaciu povinnosť určiť, avšak v inej výške ako navrhovateľ. Zároveň aj v predchádzajúcich konaniach bolo priznané výživné, pričom konflikty medzi účastníkmi pretrvávajú od roku 2016.

11. Pri posudzovaní výšky vyživovacej povinnosti matky na plnoletého syna okresný súd vychádzal z výdavkov navrhovateľa od jeho nástupu na vysokoškolské štúdium, t.j. od 01.09.2024, ktoré tvoria internát 78 Eur mesačne, od 2/2025 vo výške 70 Eur mesačne, obedy v priemere 40 Eur mesačne, cestovné D. - C. a C. - D. 8 x 0,70 Eur, t.j. 5,60 Eur mesačne. V súvislosti so zameraním vysokoškolského štúdia má výdavky na školské pomôcky a potreby, ktoré preukazoval dokladmi o zakupovaní výdavkov ako „záľuby a šport“ + UMB tričko, čo je za obdobie 9 - 12/2024 v priemere 41 Eur mesačne. Má bežné výdavky na stravu, ošatenie, hygienu, strihanie 11 Eur mesačne, mobilný telefón 23 Eur mesačne, poistenie 5 Eur mesačne. Príjmy navrhovateľa sú tvorené prídavkom na dieťa 60 Eur mesačne a náhradným výživným 150 Eur mesačne. Býva u starej matky, ktorá mu hradí rozdiel vo výdavkoch a príjmoch. Matka výdavky navrhovateľa nerozporovala.

12. Matka je zamestnaná, príjem zo zamestnania v období, kedy nebola práceneschopná, mala cca 560 Eur mesačne. Je čiastočne invalidná, pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť má určený v miere 55 %, poberá invalidný dôchodok - v roku 2024 vo výške 184,10 Eur + mesačný podiel z 13. dôchodku 25 Eur (300 : 12), v roku 2025 vo výške 188 Eur. Od 16.12.2024 je práceneschopná, nemocenské dávky, ktoré poberá, sú znižované v dôsledku exekučných zrážok. Matka potvrdila, že v prípade, ak by exekúciu nemala, nemocenská dávka by bola vo výške 422 Eur. Býva s manželom v prenajatom byte, kde výdavky na bývanie podľa jej vyjadrenia platí manžel. Podieľa sa na splácaní troch úverov - splátka 141,60 Eur, prispieva sumou 100 Eur, úver použitý manželom, matka nevedela uviesť načo. Ďalej spláca mesačne 45 Eur na úver použitý na zakúpenie mobilného telefónu a práčky, ďalší úver v splátke 65 Eur mesačne platí jej manžel, niečo ona prispieva, použitý manželom pre syna. Matka má bežné výdavky na stravu, ošatenie, hygienu. Výdavky na lieky uvádzala mesačne 40 Eur, ktoré preukazovala pokladničnými dokladmi. Z lekárskej správy E. D. N., všeobecného lekára matky, vyplývali lieky, ktoré matka aktuálne užíva pravidelne, cenu ktorých mal okresný súd preukázanú z pokladničných dokladov predložených matkou, resp. z portálu M.. a užíva doplnok na odporúčanie lekára, preto výdavky na lieky predstavujú sumu cca 27 Eur mesačne. Nevlastní nehnuteľností ani vecí väčšej hodnoty. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

13. Pri posudzovaní výšky vyživovacej povinnosti matky na plnoletého syna okresný súd vychádzal z ustálených odôvodnených potrieb navrhovateľa, ako i schopností, možností a majetkových pomerov matky, jej výdavkov. Po 01.09.2024 príjem matky v čase, keď nebola práceneschopná, spolu s invalidným

dôchodkom bol vo výške 744 Eur, odkedy je práceneschopná, jej príjem, nemocenské bez započítania zrážok na exekúcie vo výške 422 Eur, spolu s invalidným dôchodkom 188 Eur predstavuje sumu 610 Eur. Okresný súd nezohľadnil zrážky na exekúcie, nakoľko riadne neplnenie vyživovacej povinnosti nie je možné zohľadniť v prospech matky. Rovnako tvrdenia matky o tom, že pokútnym spôsobom bolo určené výživné, nebolo možné okresným súdom preskúmať v tomto konaní, nakoľko rozhodnutie o určení výšky vyživovacej povinnosti 150 Eur je právoplatne skončené. Okresný súd nezohľadnil splácanie úverov tak, ako uvádzala matka, nakoľko tieto neboli použité na veci potrebné pre uspokojovanie základných potrieb matky (napríklad bytových), prípadne na výkon povolania. Zdôraznil, že matka umelo predlžovala svoju práceneschopnosť, pričom jej tvrdenia o plánovanom operačnom zákroku na ortopedii neboli preukázané, hospitalizáciu na neurologickom oddelení sama svojím rozhodnutím oddialila. V najbližšom období nemá plánovanú ani hospitalizáciu, ani iný zdravotný úkon, najbližší plánovaný úkon má až v decembri 2025. Matkine tvrdenia o tom, že nastupuje na dôchodok, v čase rozhodovania okresného súdu, neboli relevantné, nakoľko pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP).

14. Okresný súd preto určil vyživovaciu povinnosť matky na plnoletého syna vo výške 170 Eur, ktorá suma zodpovedá aj metodike pre výpočet výživného rodičov k deťom, tzv. tabuľkovému výživnému, ktorá má však len odporúčací charakter. V prejednávanej veci nezistil špecifiká, ktoré by odôvodňovali iné určenie výšky vyživovacej povinnosti.

15. Vyživovaciu povinnosť matky určil okresný súd od 01.09.2024 z dôvodu, že navrhovateľ začal štúdium na vysokej škole od septembra 2024. Ak navrhovateľ potreboval čas na prípravu na školský rok, mohol tak konať popri práci, ktorú v tom čase mal. Pred uvedeným dátumom navrhovateľovi nič nebránilo mať príjem zo zárobkovej činnosti.

16. Vo zvyšku okresný súd návrh navrhovateľa zamietol.

17. Zameškané výživné okresný súd určil za obdobie od 01.09.2024 do 31.05.2025 ako výživné za 9 mesiacov po 170 Eur, čo predstavuje sumu 1.530 Eur. Matka v konaní predkladala pokladničné poukazy o úhrade určitých súm výživného, ktoré však boli posielané nie na adresu, na ktorej sa toho času navrhovateľ zdržiaval, a teda jej boli vrátené, čo sama potvrdila, preto zaviazal matku zaplatiť zameškané výživné v celej výške a povolil jej toto splácať v mesačných splátkach po 40 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Skonštatoval, že výška splátky pri riadnom splácaní umožní použitie zameškaného výživného na úhradu odôvodnených potrieb navrhovateľa ešte v čase, keď bude študovať. Zameškané výživné, rovnako ako bežné výživné, je predbežne vykonateľné. To znamená, že matka je povinná začať splácať dlh na zameškanom výživnom pri prvom bežnom výživnom nasledujúcom po doručení rozsudku. Ak sa dostane do omeškania so zaplatením prvej splátky zameškaného výživného, prípadne akejkoľvek ďalšej splátky, stáva sa celý dlh splatným naraz.

18. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, nakoľko nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovení § 53 - § 56 CMP.

19. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie osoba povinná na výživné (č.l. 300 - 306 spisu) (ďalej aj „matka“). Rozporovala, že by sa v roku 2016 nestarala o syna, v tom čase mal 14 rokov, bol školopovinný. Svoje rodičovské povinnosti si plnila a sprevádzala syna vo všetkých veciach, ktoré vyžadovali jej prítomnosť. Mala za to, že prijatie syna na vysokú školu mu nebráni, aby pracoval, a tým si zlepšil finančné záležitosti. Namietala nesprávnosť rozsudku okresného súdu č. k. 2Pc/11/2020-53 zo dňa 13.01.2022, ktorým jej bola určená výška výživného 150 Eur od 25.11.2020, ktorý sa v časti, že nevytvorila pre syna možnosť spoločného bývania a nestarala sa o syna, nezakladá na pravde. Rozporovala i tvrdenia starej matky, že chcela syna umiestniť do ústavnej starostlivosti. Syn sa k starej matke odsťahoval až v roku 2018 - 2019, keď mal 17 rokov. Veci, ktoré potreboval na bežný život, mu matka previezla autom. Poukázala na rozsudky okresného súdu sp. zn. 41Pc/8/2022-171 zo dňa 28.10.2024 a č. k. 9Pc/34/2023-66 zo dňa 18.12.2023. To, že sa stal navrhovateľ študentom vysokej školy, dennej formy štúdia, nepovažovala za dôvod, aby súd určil výšku výživného doslova likvidačnú pre matku. Od 19.07.2024 bol navrhovateľ vedený v evidencii uchádzačov o prácu, ktorú odmietal z účelových dôvodov. Poberá 150 Eur + 60 Eur ako náhradné výživné a rodinné prídavky. Ukončoval pracovný pomer sám v skúšobnej dobe, v snahe si uľahčiť príjem v podobe výživného. Od 25.07.2024 žiada výživné vo výške 250 Eur, čo je v jej finančnej situácii nemožné a i terajšie výživné je likvidačné. Rozporovala vyjadrenie navrhovateľa, že býva na internáte od 02.03.2024, keďže výpis je dňa 05.08.2024. Namietala, že okresný súd nezobral do úvahy ňou predložené doklady, a to, že nebola pred okresným súdom potrestaná krivá výpoveď starej matky. Mieru invalidity má 55 %, jej zdravotný stav sa zhoršuje a okresný súd nerešpektoval vyjadrenie lekára. Podľa odvolateľky by vyživovacia povinnosť na dospelé dieťa mala byť braná citlivo, nie likvidačne, pretože aj zákon má myslieť na ochranu

rodičov, pretože rodič nemá byť potrestaný výživným na dospelé deti, ktoré sú nevďačné, kedy syn účelovo klamstvami získa peniaze od rodiča, ktorého zadĺži do smrti. Nemá na tak vysoké výživné, z PN-ky jej strhávajú peniaze. Počas roka 2024 absolvovala dve operácie. V 12/2024 si naštiepila ľavé zápästie a PN trvá, nakoľko sa jej zdravotný stav zhoršoval. Rozporovala tvrdenia splnomocnenca - G., že sa sama poškodzuje. Rozpor s dobrými mravmi považovala zo strany okresného súdu ako nepochopený, keď si dieťa nárokuje na niečo, na čo síce má podľa zákona nárok, ale musí to byť forma obojstranná, tolerujúca všetky atribúty spoločenského alebo rodinného života, čo syn hrubo porušil, a to vlastným účelovým konaním, hlavne krivými výpoveďami priviedol svojej mame nezmyselné právne starosti, pritom stačilo, aby s ňou komunikoval. Navrhovateľ udáva nezaujem matky o neho, čo sa nezakladá na pravde. O syna sa vždy starala, no aj zo strany syna musí byť záujem o svoju mamu, čo on evidentne nemá. V predchádzajúcich konaniach jej bolo určené výživné vo výške 150 Eur bez jej prítomnosti, bez možnosti sa obhájiť. Konanie o znížení výživného na 100 Eur bolo úspešné, no dodnes konanie nebolo určené krajským súdom. Výdavky navrhovateľa nerozporovala z dôvodu, že ich nevidela. Zároveň nebolo doložené, aké rozdiely hradí stará matka svojmu vnukovi. Poukázala na invalidný príjem vo výške 188,60 Eur, nemocenskú dávku vo výške cca 422 Eur, z ktorej sa jej realizujú zrážky. Čisté peniaze na život jej ostanú vo výške 476 Eur a z toho má hradíť synovi 210 Eur. Okresný súd nebral do úvahy výdavky matky ako lieky aj voľnopredajné, ktoré jej určujú lekári. Nemá hnuť ani nehnuť majetok. To, že okresný súd nezohľadnil zrážky na exekúciu na výživnom, považovala za nesprávne, keďže jej ostane na ponížujúce prežitie. Výživné posielala vo výške 35 Eur, pretože čaká na nástup do výkonu trestu za výživné. Stav výživného jej spôsobil súd prvého stupňa svojím pasívnym a protiprávnym konaním, ktorým odvolateľke spôsobil škodu veľkého rozsahu. So závermi okresného súdu, že umelo predlžuje PN došlo k porušeniu jej ľudských práv, nesúhlasila. Operácie boli vykonané a hospitalizácia prerušená z dôvodu choroby manžela, o ktorého sa nemal kto postarať. V liečbe odvolateľka pokračovala ambulantne. Podľa matky metodika výpočtu výživného by sa mala riadiť reálnymi čistými príjmami rodiča. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie, alternatívne určiť výživné na dospelého syna vo výške 80 Eur od 01.09.2024.

20. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý uviedol, že matka vnútorne necíti svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi, tohto slovné a písomne napáda, že je nevďačný syn, keď od nej, ako svojej matky, žiada platiť výživné. Sústavne napáda rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 13.01.2022, sp. zn. 2Pc/11/2020 hlavne v tom, že bol vydaný nezákonným spôsobom, a že mu predchádzal rad pokútnych postupov zo strany súdu a navrhovateľa. Z obsahu spisu je zrejmé, že matka nereagovala na žiadnu súdnu zásielku, že súd využil náhradné doručovanie, ako pokusy o doručenie listín matke a nakoniec musel písomnosti vyvesiť na vývesnú tabuľu súdu. Odvolateľka sústavne účelovo klame. Odvoláva sa na to, že v predchádzajúcom období zasielala navrhovateľovi výživné cez šeky, a že si takto plnila svoju vyživovaciu povinnosť. V skutočnosti vedome zasielala výživné na adresu, o ktorej vedela, že si tam navrhovateľ poštu nepreberá, a tak sa jej peniaze vracali späť. Matka páchala a naďalej pácha ekonomickú trestnú činnosť, je nekritická sama k sebe a bez akéhokoľvek náznaku funkčnosti svedomia hrubo uráža svoju matku a celú svoju rodinu. V úverovom registri, ako aj v iných registroch je na čiernej listine, ako trvalý neplatič svojich záväzkov. Staví sa účelovo do pozície obeť. Matka si nikdy dlhodobo nevedela udržať zamestnanie pre požívanie alkoholu na pracovisku, pre zlú pracovnú morálku a pre spôsobované manká. Prvostupňový súd vykonal riadne dokazovanie, v rámci ktorého zistil, že matka v snahe znížiť navrhované výživné vykazovala neidentifikované účtenky k jej osobe, umelo si predlžovala práceneschopnosť s tvrdením ďalších operačných zákrokov, ktoré neboli potvrdené. Dokonca sa mal operačný zákrok vykonať na termín pojednávania súdu, a preto ho nepodstúpila. To, že matka spláca pôžičky, ktoré využila na svoje osobné účely, nemôže ponížovať jej určenú vyživovaciu povinnosť. Svoju finančnú zaťaženosť si spôsobila sama svojou slabou finančnou gramotnosťou a neharmonickým spôsobom života. Nevedela si udržať zamestnanie, a potom následne tvrdí, že nie je schopná platiť výživné v adekvátnej výške. Navrhol odvolanie v celom rozsahu zamietnuť.

21. K doručenému vyjadreniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila matka, ktorá sa s ním v plnom rozsahu nestotožnila. Podľa matky, syn mal v prvom rade prísť za ňou a opýtať sa, či môže, a koľko by si mohla dovoliť prispievať na jeho potreby. So synom nie je v kontakte ani v telefonickom, pretože to sám tak chce. Opätovne poukázala, že konanie a rozsudok sp. zn. 2Pc/11/2020 je založené na klamstvách a vyfabulovaných veciach splnomocnencom G. a vo veci jej neboli doručované zásielky. Súd v jej prípade nekonal, neskúmal finančnú situáciu, ale okamžite prisúdil 150 Eur výživné, a to dokonca od roku 2016, kedy bol v tom čase syn školopovinný, a kedy hradila všetky jeho potreby v rámci finančných možností. O konaní nemala ani tušenie. Ak by jej prišla zásielka, tak by reagovala. Nikdy sa nezatajovala, neskrývala pred veriteľmi, orgánmi SR, nikdy jej od polície neprišlo zadržanie vodičského

preukazu. Nie je pravda, že by výživné posielala na iné adresy. Doplnila, že je v osobnom bankrote, žije riadnym spôsobom života. Uviedla, že stará mama používala vnukove peniaze aj na svoje účely a nič z nich neušetrila. Rozporovala tvrdenie, že si umelo predlžuje maródku, ako i to, že by v práci požívala alkoholické nápoje. Ďalšiu operáciu má plánovanú dňa 17.12.2025. Požiadala o psychologickú pomoc pre situáciu s rodinou. To, že jej bolo opäť vyrubené také vysoké výživné a súd nebral ohľad na jej finančnú situáciu, považovala za likvidačné. Ak sa syn nechce prispôsobiť životnej úrovni rodiča, mal by sa sám zapojiť do pracovnej činnosti. Zotrvala na podanom odvolaní a žiadala vyjadrenie navrhovateľa k podanému odvolaniu ako nedôvodné zamietnuť.

22. K doručenému vyjadreniu odvolateľky sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý žiadal odvolanie zamietnuť a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v celom rozsahu. Uviedol, že povinná z výživného je patologická klamárka a manipulátka, nevedela navrhovateľovi vytvoriť harmonické prostredie na bývanie. Obťažuje celú rodinu svojimi vulgarizmami, a preto na podnet celej rodiny bol podaný návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Okresný súd Žilina vydal neodkladné opatrenie, ktorým jej zakázal kontaktovať rodinných príslušníkov a nepribližovať sa k nim. Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 2Pc/11/2020 bol vydaný v súlade so zákonom a riadne vykonaným procesom.

23. K vyjadreniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila odvolateľka, ktorá zotrvala na všetkých svojich vyjadreniach a dôkazoch. Uviedla, že vyjadrenia a návrh nie sú myšlienky jej syna, ale vyjadreniami splnomocnenca G..

24. K vyjadreniu odvolateľky podal navrhovateľ samostatné prehlásenie, v ktorom uviedol, že jeho matka podvádzala rôznych občanov o peniaze a on musel znášať stresové situácie rozhnevaných veriteľov na adresách, kde bývali. Celý život ho manipulovala vo všetkom. Sústavne klame, zavádza a vymýšľa verzie udalostí tak, aby vyzerala v tom lepšom svetle. Vždy mu pomáhala jeho babka, aby mohol študovať a vyštudovať. Požiadal strýka, aby mu pomohol získať výživné od matky, pretože nechce babku, ktorá sa o neho od roku 2016 príkladne stará a vytvára mu podmienky na žitie, finančne zaťažovať. Záverom žiadal výživné zasieľať na účet do O. O., IBAN: O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

25. K podanému vyjadreniu navrhovateľa sa vyjadrila odvolateľka. Prehlásenie navrhovateľa považovala za účelové klamstvo, ktoré v plnom rozsahu odmietla.

26. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

27. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (podľa ust. § 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou na to oprávnenou, a to osobou povinnou na výživné, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a contrario v spojení s ust. § 155 CMP rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o výživnom, zameškanom výživnom v spojení so závislým výrokom o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

28. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie matky bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/87/2025-411 zo dňa 21.11.2025., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku krajským súdom bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 24.11.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline.

29. Predmetom odvolacieho konania, po posúdení obsahu matkou podaného odvolania postupom podľa § 124 ods. 1 CSP, je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v poradí prvým a druhým výrokom o výživnom a zameškanom výživnom. V poradí tretí výrok, nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť.

30. Podstatou odvolania matky bola námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, pretože nesprávne ustálil jej reálny príjem, a tým nesprávne zistil a vyhodnotil možnosti, schopnosti povinnej platiť určené výživné s ohľadom na jej vlastné potreby.

31. K dôvodom odvolania podanému matkou krajský súd v prvom rade poukazuje na to, že konanie o návrhu navrhovateľa, ako plnoletého nezaopatreného dieťaťa, bolo konaním, ktoré sa začína len na návrh (§ 155 CMP), preto odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania matky navrhovateľa. V podanom odvolaní matka neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj matka (mimo iného) v odvolaní poukazovala na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd, ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté účastníkmi, tieto dôkazy vyhodnotil

a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav veci v dostatočnom rozsahu, z ktorého skutkového stavu zisteného okresným súdom vychádzal aj odvolací súd.

32. V posudzovanej veci prvoinštančný súd zistil riadne skutočný stav veci, vo veci vykonal potrebné dokazovanie a s dôkazmi, ktoré posúdil jednotlivo a tiež vo vzájomnej súvislosti, sa dostatočne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, v ktorom dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Skutočnosť, že sa odvolateľka s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti.

33. Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie a len k niektorým odvolacím dôvodom matky za rešpektovania § 387 ods. 3 CSP krajský súd uvádza nasledovné.

34. Predovšetkým vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd uvádza, že prakticky celá ich ťažisková časť bola predmetom posudzovania súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

35. Nad rámec uvedeného, vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľky, odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba potom rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov, uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Trvanie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom nie je limitované dosiahnutím ich plnoletosti, pričom ako okolnosť odôvodňujúca jej trvanie, sa tradične akceptuje štúdium, vedúce k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu.

36. V danom prípade je nepochybné, že navrhovateľ bol prijatý v akademickom roku 2024/2025 na dennú formu bakalárskeho štúdia (Rozhodnutie o prijatí na štúdium zo dňa 09.07.2024, č.l. 20 spisu) a od septembra 2024 je študentom I. E. G. B. G. G., J. K. B., L. M. N. (Potvrdenie o štúdiu zo dňa 06.09.2024, č.l. 89 spisu). Navrhovateľ ako študent vysokej školy sa pripravuje na budúce povolanie dennou formou štúdia od 1.9.2024, čím došlo k tzv. obnoveniu vyživovacej povinnosti (elasticite) tak, ako správne konštatoval okresný súd v odseku 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Denné štúdium navrhovateľa prezumuje jeho závislosť od výživy rodiča, v danom prípade od výživy matky (povinné na výživné), keďže otec navrhovateľa nie je v rodnom liste uvedený. Inak povedané, navrhovateľ ako študent vysokej školy od 1.9.2024, napriek svojej plnoletosti je stále v prevažnej miere odkázaný na výživu zo strany povinnej matky, ktorá je jediným známym rodičom navrhovateľa, teda má právo na poskytovanie výživného zo strany povinnej. Jeho výška sa potom odvíja od zákonných kritérií pre určenie výživného, vyplývajúcich z ustanovení § 62 a nasl. Zákona o rodine.

37. V zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. V prípade plnoletých osôb výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

38. Z vyššie citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, a jednak na strane povinného, v tomto prípade matky. Na strane oprávneného dieťaťa odôvodnené výdavky nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, trávenie voľného času, pričom tieto závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby zároveň nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky. Na strane povinného rodiča sa potom skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovaných osôb.

39. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie pri určení výživného postupoval správne, zabezpečil si dostatok podkladov pre určenie odôvodnených potrieb navrhovateľa i zárobkových schopností a možností povinného rodiča (matky).

40. V danom prípade plnoletý navrhovateľ, nežijúci v spoločnej domácnosti s matkou, preukazoval svoje výdavky spojené s vysokoškolským štúdiom, ktoré súd prvej inštancie posúdil, v špecifikácii uviedol v odseku 30. odôvodnenia rozsudku s ustálením výšky cca 203 Eur, za vzatia do úvahy i výdavkov na základné životné potreby, ako sú ošatenie a obuv, hygiena, zdravotná starostlivosť (bývanie v čase mimo internátu) a zároveň ustálil z dôkazov vyplývajúci príjem navrhovateľa tvorený prídavkom na dieťa a náhradným výživným, s ktorými závermi nemal odvolací súd žiadny dôvod nesúhlasiť. Výdavky navrhovateľa matka v konaní pred súdom prvej inštancie relevantne nespochybnila a v odvolaní ich výšku osobitne nenamietala. Odvolací súd výdavky navrhovateľa, považoval za adekvátne vzhľadom

na vek navrhovateľa. V preskúmvanej veci bolo preukázané, že navrhovateľ, hoci je už plnoletý, nie je z objektívnych dôvodov od 1.9.2024, a to z dôvodu sústavnej prípravy na budúce povolanie formou denného štúdia na vysokej škole, schopný sám sa živiť, takže v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je jeho živiiteľkou matka.

Pokiaľ matka v odvolaní poukazovala na to, že mal navrhovateľ zarobiť na vysokú školu, že mal a má čas si zlepšovať svoju životnú úroveň brigádne, tak odvolací súd uvádza, že základnou povinnosťou navrhovateľa je predovšetkým plniť si všetky povinnosti študenta, riadne absolvovať štúdium ako prípravu na svoje budúce povolanie a ani nie je namieste od neho spravodlivo žiadať, aby popri štúdiu vo voľnom čase ešte dosahoval pravidelné príjmy.

41. Súd prvej inštancie zároveň dostatočne preskúmal i reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinnej matky, zaoberajúc sa v potrebnom rozsahu nielen príjmami povinnej, ale aj jej výdavkami, ktoré popísal v odseku 31. odôvodnenia rozsudku. Zistenia, ku ktorým dospel, ohľadom možností, schopností matky postačujú na prijatie záveru o výške primeraného výživného pre navrhovateľa v sume 170 Eur mesačne. Súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní do úvahy všetky relevantné skutočnosti, majúce vplyv na výšku výživného, pričom postupoval v súlade so zákonnými kritériami pre jeho určenie (§ 62, § 75 Zákona o rodine), keď správne vychádzal z ustáleného príjmu 744 Eur, za posúdenia predĺžovania práceneschopnosti matky, ak tvrdenia o plánovaných hospitalizáciách a operačných zákrokoch neboli relevantne preukázané, ktorý záver ani v odvolaní nevyvrátila. Ak matka okresným súdom ustálený príjem v odvolaní nerozporovala, avšak nesúhlasila s nezohľadnením vykonávaných exekučných zrážok z nemocenských dávok, tak okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal aj predmetnou námietkou matky navrhovateľa a túto správne vyhodnotil v odseku 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku so záverom, že riadne neplnenie vyživovacej povinnosti nie je možné zohľadniť v prospech povinnej. Rovnako správne postupoval, ak nezohľadnil ani jej podiel na splácaní úverov, ak tieto neboli použité, ako uvádzala matka, pre uspokojenie jej základných potrieb. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a zvyrazňuje, že vo všeobecnosti platí, že dlhy (exekúcie) výživou povinnej osoby (v prejednávanej príhode matky) nemajú bez ďalšieho zasahovať do rozsahu jej schopností a možností plniť vyživovaciu povinnosť. Osobitne uvedené platí, pokiaľ predmetné dlhy sú dôsledkom nezodpovedného prístupu v minulosti k plneniu si jednotlivých zákonných povinností; ako aj iných dlhov, ktorých dôvodom vzniku bola nedôslednosť v plnení si bežných povinností dotknutého subjektu, čo neskôr vedie k nútenému vymáhaniu/exekúcii predmetných záväzkov, ktorá okolnosť (často až niekoľkonásobne) zväčšuje rozsah takýchto dlhov.

42. Na zdôraznenie správnosti určenej výšky výživného sa žiada v zhode s okresným súdom poznamenať, že i keď právne predpisy SR neurčujú tabuľkovú úpravu výživného a určenie výživného je v zmysle zákona nutné posudzovať individuálne s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, odvolací súd dáva do pozornosti Metodiku pre výpočet výživného zverejnenú Ministerstvom spravodlivosti SR, ktorá je síce materiálom odporúčacieho charakteru, jeho zámerom je však zjednocovať procesné postupy a rozhodovaciu prax súdov v rodinnoprávnej agende, a z tejto vyplýva, že v prípade existencie jednej vyživovacej povinnosti k študentovi vysokej školy, predstavuje primerané výživné na jedno dieťa podiel z priemerného čistého mesačného príjmu povinného rodiča vo výške 26 %, čo pri čistom (potenciálnom) príjme povinnej 744 Eur je 193 Eur na dieťa (ak bol vzatý do úvahy aj príjem počas práceneschopnosti 610 Eur, primerané výživné predstavuje cca 160 Eur). Z uvedeného je zrejmé, že aj pokiaľ súd berie do úvahy ako pomocné kritérium uvedenú metodiku, je treba považovať súdom určené výživné na navrhovateľa vo výške 170 Eur za primerané a zohľadňujúce zároveň aj osobitosti konkrétneho prípadu.

43. Pokiaľ išlo o určenie počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti, odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri rozhodovaní postupoval správne, ak vyživovaciu povinnosť určil od dňa 1.9.2024, kedy navrhovateľ začal štúdium na vysokej škole. Zameškané výživné ustálil za správne obdobie a v správnej výške, a odvolací súd nemá námietky ani voči určeniu odlišnej paričnej lehoty na plnenie nedoplatku na výživnom (§ 232 ods. 3 CSP) a umožneniu výživou povinnej zaplatiť nedoplatok na výživnom v určených splátkach.

44. Námietku odvolateľky, že priznanie výživného na navrhovateľa by bolo v rozpore s dobrými mravmi, vyhodnotil odvolací súd tiež ako nedôvodnú, keď neboli zistené dôvody pre takýto postup. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, v prípade výživného na plnoleté dieťa bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, súd nemôže priznať výživné v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi. Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných

dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu.

45. Vzhľadom na charakter ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré patrí k právnym normám s neurčitou, abstraktnou hypotézou, je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil. Otázka nemožnosti priznania výživného, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad

46. V súvislosti s argumentom odvolateľky o nedôvodnosti priznania výživného pre rozpor s dobrými mravmi, odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu konštatuje, že názor odvolateľky v tejto otázke nezdiera. Matka rozpor s dobrými mravmi videla jednak v tom, že si navrhovateľ nárokuje niečo, na čo síce má podľa zákona nárok, avšak musí to byť forma obojstranná. Porušenia sa dopúšťa účelovými krivými výpoveďami, privodil jej právne starosti, klamlivo sa vyjadruje, čo malo za následok jej trestné stíhanie a obviňuje ju z vymyslených vecí, že sa o neho nezaujíma, že sa nestarala a že ho chcela umiestniť do ústavu, v dôsledku čoho sa odsťahoval, pričom poukázala na to, že sa o navrhovateľa starala, zabezpečovala jeho vývoj a prosperitu. Odvolací súd však nemal preukázané, že by správanie navrhovateľa naplnilo atribúty konania dieťaťa v rozpore s dobrými mravmi. Z obsahu spisu je zrejmé, že matka už dlhšiu dobu má so synom narušený vzťah, o čom svedčí aj obsah pripojeného spisového materiálu, konkrétne už konanie vedené pod sp. zn. 2Pc/11/2020 o návrhu navrhovateľa na určenie výživného povinnej (matke), už v ktorom navrhovateľ tvrdil, že od roku 2016 sa matka o neho nestará, hmotne ho nezabezpečuje, o jeho osobu sa nezaujíma, čo matka popierala, pričom zmenu správania sa navrhovateľa k nej pripisovala vplyvu starej matky navrhovateľa a p. G.. Matka však žiadnym spôsobom nevyvrátila to, že navrhovateľ s ňou nežije v jednej domácnosti od roku 2016, v ktorom čase bol ešte navrhovateľ maloletý a matka dospelý rodič so zákonnými povinnosťami. Za rozpor s dobrými mravmi predsa ani nie je možné považovať to, ak si dieťa voči povinnému rodičovi uplatňuje zákonný nárok na výživné, pokiaľ si ju povinný rodič neplní (aj v rámci vykonávacieho konania). Nebolo možné, ani v odvolacom konaní jednoznačne ustáliť, že by negatívny postoj navrhovateľa k matke nebol výsledkom práve jej konania, správania k navrhovateľovi, následkom čoho bol vznik na jeho strane negatívneho postoja k matke, čo sa odzrkadlilo práve vo vzájomnom dlhodobom narušenom vzťahu medzi matkou a synom. Odvolací súd zdôrazňuje, že za správanie v rozpore s dobrými mravmi nemožno považovať obyčajný nezáujem dieťaťa o rodiča, uplatnenie si zákonných nárokov, ale len také negatívne správanie, ktoré svojou intenzitou a následkami hrubo prekračuje úroveň správania, ktoré sa od dieťaťa vo vzťahu k rodičovi štandardne očakáva a takéto konanie navrhovateľa voči matke preukázané nebolo.

47. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že sa plne stotožňuje aj so záverom okresného súdu, podľa ktorého v prípade rozporu s dobrými mravmi možno výživné plnoletému dieťaťu odmietnuť len ako celok, prípadne vyživovaciú povinnosť nepriznať. Nemožno však z tohto dôvodu nepriznať výživné iba čiastočne, čo by zodpovedalo návrhu matky na jeho priznanie v nižšej sume (porovnaj R 64/2023).

48. V zhode s okresným súdom aj odvolací súd k námietkam matky týkajúcim sa konania pod sp. zn. 2Pc/11/2020 uvádza, že nemá zákonom dané oprávnenie preskúmať správnosť procesného postupu, vedenia konania pod sp. zn. 2Pc/11/2020 a rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2Pc/11/2020-53 zo dňa 13.01.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.03.2022.

49. Na základe vyššie uvedených zhodnotení dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o vyživovacej povinnosti, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil a odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od právnych záverov súdu prvej inštancie. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla také relevantné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zrušeniu, resp. k zmene rozhodnutia v napadnutej časti. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o výživnom, zameškanom výživnom a v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

50. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže neboli zistené dôvody postupu podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.